

Arrest

nr. 85 004 van 20 juli 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 22 maart 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 14 mei 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. BARBIEUX loco advocaat M. FRERE en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn op 17 augustus 1977 te Batibo. U leefde – uitgezonderd tijdens uw studies rechten en politieke wetenschappen aan de universiteit van Dschang – uw hele leven bij uw familie in Batibo. U onderwees, van 2006 tot 2008, het vak aardrijkskunde aan de 'Government High School Batibo'. U onderwees eveneens, van 2006 tot uw vlucht in september 2011, de vakken aardrijkskunde en geschiedenis aan de 'Common Initiative Evening School Batibo'. Op 12 september 2011 gaf u geschiedenisles aan de 'Common Initiative Evening School Batibo', met als onderwerp 'de evolutie van politieke partijen in Kameroen'. In deze les

kwam de beweging 'Southern Cameroons National Council' (verder SCNC) aan bod, en uw studenten vroegen u om meer informatie omtrent deze beweging. U gaf hen de gevraagde uitleg. Op 16 september 2011 werd u thuis in Batibo gearresteerd door twee politiemannen. U werd naar het politiekantoor van Batibo gebracht, waar u ervan beschuldigd werd de beweging SCNC en haar ideologie te promoten, de vlag van de beweging SCNC te willen hijsen op 1 oktober, oorlog te willen doen ontstaan in Kameroen en het staatshoofd niet te gehoorzamen. U werd over uw hele lijf geslagen met een zwarte stok en u werd geschopt door politiemannen op het politiekantoor van Batibo. U werd opgesloten in een cel in het politiekantoor. Dezelfde avond wist u uit het politiekantoor te ontsnappen. Die nacht nam u een bus naar Muyenge, waar uw nonkel woont. U verschuilde zich bij uw nonkel in Muyenge van 17 september 2011 tot 31 december 2011. U nam op 1 januari 2012 vanuit Muyenge de nachtbus naar Bamenda, waar u op 2 januari 2012 aankwam. U verbleef er bij uw vriend (M.) (L.). Op 4 januari 2012 werd u in Bamenda gearresteerd, en naar het politiekantoor van de militaire politie in Bamenda gebracht. U werd er gefolterd en opnieuw opgesloten. Nadat u, met behulp van een list, wist te ontkomen aan uw vervolgers, vluchtte u naar Douala, waar u aankwam op 5 januari 2012. U verbleef er bij een vriend die u in contact bracht met een smokkelaar die uw reis naar België regelde. Op 8 januari 2012 nam u in Douala het vliegtuig naar België, waar u aankwam op 9 januari 2012. U vroeg er asiel aan op 12 januari 2012.

B. Motivering

De aandacht dient erop gevestigd dat u niet aannemelijk maakt dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

Ten eerste kunnen enkele fundamentele bedenkingen worden gemaakt bij de door u beweerde activiteiten als leerkracht op 12 september 2011.

U verklaarde dat u op 12 september 2011 geschiedenisles gaf in de 'Common Initiative Evening School Batibo', en dat u op die dag een nieuw onderwerp – 'De evolutie van politieke partijen in Kameroen' – introduceerde (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Na het onderwerp op het bord te hebben neergeschreven, zo verklaarde u, vroeg u aan uw leerlingen om uit te leggen wat zij begrepen onder 'politieke partij', en vroeg u hen – na twee antwoorden te hebben gekregen – voorbeelden te geven van politieke partijen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde dat het derde voorbeeld, dat als antwoord op uw vraag gegeven werd, de beweging SCNC betrof (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). U verklaarde dat uw leerlingen erop aandrongen dat u hen meer zou vertellen over de beweging SCNC, en dat u dat ook deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 9-10). Gevraagd wat u heeft verteld over de beweging SCNC, gaf u aan dat u uitlegde hoe deze beweging ontstaan was en evolueerde, en dat u haar geschiedenis vertelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Wanneer u op een later moment gevraagd werd over welke politieke partijen u die dag – 12 september 2011 – les gaf, verklaarde u evenwel dat u bij het begin moest beginnen, met name de partij van de eerste president van Kameroen, dat u daarna ook over andere partijen sprak en dat de beweging SCNC enkel een voorbeeld, gegeven tijdens deze les, betrof (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Ter staving van uw activiteiten als leerkracht geschiedenis in de 'Common Initiative Evening School Batibo', legde u tijdens uw gehoor bij het CGVS op 13 februari 2011, een 'Letter of Recommendation and Testimonial' van deze instelling voor. Uit dit document blijkt dat uw arrestatie plaatsvond nadat u een les gaf over 'de beweging SCNC en haar activiteiten'. Opmerkelijk is ook de vaststelling dat de naam van de instelling, waar u beweert gedurende een vijftal jaar geschiedenisles te hebben gegeven, niet 'Common Initiative Evening School Batibo' luidt, maar 'Common Initiative Evening Classes'. Gezien het feit dat u verklaarde – zoals ook vermeld in het bovengenoemde document – les te hebben gegeven aan deze instelling van 2006 tot 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), is de vaststelling dat u de naam van deze instelling op geen enkel moment juist weet te vermelden, op zijn minst vreemd te noemen. Gegeven de bovenstaande incoherenties die uit uw verklaringen blijken, alsook uw onwetendheid omtrent de precieze naam van de school waar u beweert 5 jaar les te hebben gegeven, kan reeds ernstig getwijfeld worden aan de door u beweerde activiteiten als leerkracht op 12 september 2011.

Ten tweede kunnen enkele fundamentele bedenkingen worden gemaakt bij de – door u beweerde – door u ondergane vervolgingsfeiten en arrestatie op 16 september 2011.

U verklaarde te zijn gearresteerd door politieagenten uit Batibo, die naar uw huis toekwamen, u bij naam noemden en op de hoogte waren van uw functie als leerkracht geschiedenis in de 'Common Initiative Evening School Batibo' (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde eveneens dat, toen dezen u duidelijk maakten u te willen meenemen naar het politiekantoor in Batibo, u bij hen pleitte dat ze u zouden toelaten uw identiteitskaart mee te nemen (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Verder verklaarde u dat uw identiteitskaart afgenomen werd toen u werd opgesloten (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 en p. 10) en dat, als u uw identiteitskaart zou willen halen, de politie deze toch niet zou geven, aangezien de politie in Kameroen corrupt is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde te beseffen hoe corrupt de

politie in Kameroen is (zie gehoorverslag CGVS, p. 11), rechten te hebben gestudeerd en lid te zijn geworden van een mensenrechtenorganisatie, omdat u weet dat de situatie – wat betreft de behandeling van gevangenen – in Kameroen slecht is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Uw verklaring dat u ervoor pleitte om uw identiteitskaart te mogen meenemen naar het politiekantoor, zonder dat u hierom werd gevraagd – gegeven de vaststelling dat de politieagenten uw identiteit niet betwijfelden en u deze bevestigd had – samen met uw verklaringen betreffende uw besef van de corruptie bij politieagenten, en de afwezigheid van respect voor de rechten van gevangenen in Kameroen vanwege politieagenten, is allerm minst waarschijnlijk. Er dient dan ook te worden opgemerkt dat uw verklaringen betreffende uw identiteitskaart, elke coherentie missen, en ernstige twijfels doen rijzen aangaande de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen. U verklaarde in het politiekantoor te Batibo opgesloten te zijn geweest, samen met twee andere mannen, met wie u – nadat ze u vroegen naar de redenen van de door u ondergane foltering en opsluiting – gesprekken voerde over uw eigen situatie en over andere mensen in gelijkaardige situaties als de uwe (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). U verklaarde eveneens dat, toen het later werd, een van deze mannen een plan bedacht om u in staat te stellen te ontsnappen, en dat beiden dit plan uitvoerden door de politieagenten te doen geloven dat er brand was uitgebroken in de plaats waar u samen met deze twee andere mannen opgesloten was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd om welke redenen deze twee andere mannen opgesloten waren, verklaarde u het niet te weten (zie gehoorverslag CGVS, p. 16) en geen tijd te hebben gehad om dit te vragen aangezien u al ontsnapt was (zie gehoorverslag CGVS, p. 16). Er dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen, omtrent uw opsluiting en ontsnapping uit het politiekantoor te Batibo op 16 september 2011, allerm minst overtuigen. Uw verklaringen dat u gesprekken voerde met uw medegevangenen, dat deze gesprekken enkel uw situatie betroffen, dat uw medegevangenen zelfs voorbeelden gaven van andere personen die zich in een gelijkaardige situatie als de uwe bevonden, maar op geen enkel moment de redenen van hun eigen gevangenissschap verduidelijkten, dat deze medegevangen – 2 toen het later werd – een plan bedachten waarbij zij de politieagenten zouden misleiden en enkel u de mogelijkheid zou krijgen om te ontsnappen, zijn zodanig onwaarschijnlijk dat ze de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen verder in twijfel trekken.

Ten derde kunnen enkele fundamentele bedenkingen worden gemaakt bij het door u beweerde lidmaatschap van de mensenrechtenorganisatie 'Botfon Human Rights Watch'

U verklaarde in 2006 lid te zijn geworden van de mensenrechtenorganisatie 'Botfon Human Rights Watch' (zie gehoorverslag CGVS, p. 7), en dat u door deze organisatie soms om advies werd gevraagd, en u hiertoe meeding naar gevangnissen en politiekantoren (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). U voegde hier aan toe dat u de laatste jaren vooral voor uw vader werkte en u deze dingen niet meer zoveel deed (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Op een later moment verklaart u, lichtelijk verschillend, helemaal niet meer actief te zijn geweest voor deze organisatie de laatste twee jaren (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd wat uw taak was in deze organisatie, verklaarde u dat u gevangnissen, politiecellen en –kantoren bezocht, en opvoeding gaf over mensenrechtenschendingen, in het bijzonder met betrekking tot de slechte condities in de gevangnissen, de slechte sanitaire voorzieningen, het slechte eten, mishandeling en foltering (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Gevraagd waaruit de doelstellingen bestaan van de organisatie, verklaarde u – herhalend – dat deze bestonden uit het opvoeden van cipiers met betrekking tot de behandeling van gevangenen, de sanitaire voorzieningen, folteren, en dat ze ook naar gevangnissen gingen om er de politieagenten op te voeden (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of deze organisatie nog andere activiteiten had, weet u enkel te zeggen dat ze ooit eens een workshop gaven over de responsabilisering van vrouwen en ook lezingen gaven over HIV (zie gehoorverslag CGVS, p.15). Gevraagd of u lidgeld diende te betalen om lid te zijn van Botfon Human Rights Watch, antwoordt u ontkennend (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat er wel degelijk lidgeld betaald dient te worden, namelijk 3000 Fr. CFA (zie documentatie in administratief dossier). Verder wordt in de beginselverklaring van Botfon Human Rights Watch (bijvoegd aan administratief dossier), geen expliciete vermelding gemaakt van de door u vermelde activiteiten, zoals het bezoeken van gevangnissen en politiekantoren, en het opleiden van politieagenten. Daar u enkel wist te vertellen dat deze organisatie, naast het bezoeken van gevangnissen, politiekantoren –en cellen, “ooit eens” een workshop organiseerde aangaande de responsabilisering van vrouwen en ook lezingen over HIV gaf (zie gehoorverslag CGVS, p. 15), dient opgemerkt dat – gegeven het feit dat u verklaarde sinds 2006 lid te zijn geweest van de organisatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 7) – uw kennis aangaande de doelstellingen en activiteiten van Botfon Human Rights Watch bijzonder beperkt is. Gevraagd hoe Botfon Human Rights Watch zich situeert ten aanzien van de beweging SCNC, verklaart u eerst ontwijkend dat het wel een mensenrechtenorganisatie is, maar dat het individuen zijn (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). U voegt er vervolgens aan toe dat u hun standpunt ten aanzien van de beweging SCNC niet kent (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of Botfon Human Rights Watch affiliaties heeft met een

politieke partij of beweging, verklaarde u dat u denkt van niet en herhaalde u nogmaals dat u de laatste twee jaren niet meer zo actief was (zie gehoorverslag CGVS, p. 7). Uit de beschikbare informatie blijkt echter dat Botfon Human Rights Watch, in verschillende door deze organisatie uitgegeven artikelen, de onderdrukking van 'Southern Cameroons' aanklaagt en meent dat de rechten van dezen flagrant geschonden worden (zie documentatie in administratief dossier). Zo stelt de voorzitter van Botfon Human Rights Watch – Mudoh Walter – dat anglofonen in Kameroen lijden onder de onderdrukkende natuur van Franstalig Kameroen en dat het Engelstalig landsdeel genegeerd wordt sinds de unificatie van Kameroen. Botfon Human Rights Watch gaf ook de integrale toespraak weer van Justice Ebong – voorzitter van de 'High Command Council' van de beweging SCNC (zie documentatie in administratief dossier) – waarin opgeroepen wordt tot gewapend verzet tegen de Kameroense autoriteiten. Er wordt daarnaast ook melding gemaakt van, en beklag gedaan over folterpraktijken en illegale arrestaties van SCNC-leden –en activisten. De onwetendheid uwentwege, aangaande de positie van Botfon Human Rights Watch ten aanzien van de beweging SCNC, valt op zijn minst opmerkelijk te noemen, gezien het feit dat u sinds 2006 lid was van deze organisatie, uzelf aantoonde goed op de hoogte te zijn van de geschiedenis en evolutie van de beweging SCNC (zie gehoorverslag CGVS, p. 13-14), en u beweert te zijn gearresteerd op beschuldiging van het propageren van de ideologie van de beweging SCNC. Gevraagd of men bij Botfon Human Rights Watch op de hoogte is van wat u overkomen is, verklaarde u hiertoe moeite te hebben gedaan en ook uw vriend Mbah Lovert aangezet te hebben contact te zoeken, maar dat u hier tot dusver niet in slaagde (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Er dient opgemerkt dat het feit dat u beweert er niet in geslaagd te zijn deze organisatie – die als doel ondermeer het aanklagen van illegale arrestaties op basis van beschuldigingen van SCNC-activiteiten vooropstelt – te contacteren, niet overtuigend is, gezien de praktische, telefonische en elektronische bereikbaarheid van deze organisatie in Bamenda, en gegeven het feit dat u na uw eerste arrestatie hiervoor meer dan 3 maanden tijd had. Dat u tot op heden deze organisatie niet heeft ingelicht, sterkt deze vaststelling. Gegeven het feit dat Botfon Human Rights Watch tracht te waken over het respect voor mensenrechten, dat ze expliciet illegale arrestaties van SCNC-leden –en activisten aanklagen, dat u beweert meer dan 5 jaar lid te zijn geweest van deze beweging, en dat u beweert te zijn gearresteerd op basis van de valse 3 beschuldiging de beweging SCNC te promoten, doet uw onwetendheid omtrent de activiteiten en standpunten van de Botfon Human Rights Watch, samen met de niet-overtuigende poging uwentwege deze organisatie over uw situatie in te lichten, afbreuk aan de algehele geloofwaardigheid van uw verklaringen.

Ten vierde kunnen enkele fundamentele bedenkingen gemaakt worden bij uw verklaringen over uw verblijf in Muyenge en de door u, zonder identiteitskaart, afgelegde reisroutes.

U verklaarde na uw eerste arrestatie te zijn gevlucht naar Muyenge – waar uw nonkel woont – en daar verbleven te hebben van 17 september 2011 tot 31 december 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). Gevraagd wat u daar de hele tijd heeft gedaan, en hoe een dagdagelijkse dag er voor u uitzag, verklaarde u dat u niets speciaals deed, "gewoon naar de boerderij". U voegde er daarbij aan toe dat u getraumatiseerd was, dat het er te warm was en dat u niets kon doen (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Het dient opgemerkt dat – gezien de relatief lange duur van uw verblijf bij uw nonkel in Muyenge – uw verklaringen aangaande uw verblijf daar, bijzonder beknopt zijn en er niet in slagen te overtuigen. U verklaarde ook dat, wanneer u besloot Muyenge te verlaten en naar Bamenda te reizen, u opzettelijk de nachtbus heeft genomen op 31 december 2011 omdat reizen zonder identiteitskaart riskant is en er op de nacht van 31 december op 1 januari weinig kans is op controle onderweg (zie gehoorverslag CGVS, p.11). Gevraagd of er dan geen controleposten waren op de weg tussen Batibo en Bamenda, een weg die u beweert te hebben afgelegd zonder identiteitskaart alvorens u naar Muyenge ging, antwoordt u ontkennend en verklaart u dat, als er een controlepost zou zijn, men gewoon 500 francs kan geven en het in orde is (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Gevraagd of er geen controleposten waren op de weg naar Douala, herhaalt u dat er een standaardtarief betaald kan worden aan de politie en dat men daarna gewoon verder kan (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gegeven uw aangepaste en gewijzigde verklaringen omtrent het reizen zonder identiteitskaart in Kameroen, dient te worden opgemerkt dat de geloofwaardigheid van uw verklaringen verder aangetast wordt.

Ten vijfde kunnen enkele fundamentele bedenkingen worden gemaakt bij uw terugkeer naar Bamenda, de redenen hiertoe en de door u beweerde ondergane vervolgingsfeiten in Bamenda.

U verklaarde op 31 december 2011 te hebben besloten om terug naar huis te gaan omdat u dacht dat de zaak bekoeld zou zijn, en vanuit Muyenge naar Bamenda te hebben gereisd in de nacht van 31 december 2011 en aangekomen te zijn op 2 januari 2012 (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde dat u niet rechtstreeks naar Batibo wou gaan, maar dat u eerst vanuit Bamenda wou controleren of de situatie wel degelijk bekoeld was (zie gehoorverslag CGVS, p.11). U verklaarde uw ouders te hebben gebeld vanuit Bamenda, om te vragen of de situatie al wat afgekoeld was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u dan niet bang was om opnieuw te worden gefolterd, aangezien dezelfde politiemannen nog steeds in Batibo waren, verklaarde u dat u dacht dat u wel geen

problemen meer zou hebben en dat het over zou zijn, aangezien de periode rond de eerste oktober reeds voorbij was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd waarom u niet meteen vluchtte, aangezien u gearresteerd was geworden zonder arrestatiebevel en gefolterd, en uw ouders de dag erop eveneens gearresteerd werden, verklaarde u dat de advocaat uw ouders had vrij gekregen en dat u dacht dat de zaak afgekoeld was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18-19). Deze verklaring slaat met verstomming, gezien uw voorafgaandelijke verklaring dat u – toen u opgesloten was in het politiekantoor te Batibo – besepte dat uw leven in gevaar was (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gezien het feit dat u beweert onrechtmatig en illegaal gearresteerd te zijn geworden, gefolterd en ontsnapt uit de gevangenis, komt de door u aangehaalde reden voor het willen terugkeren naar Batibo – namelijk dat u dacht dat ‘het wel bekoeld zou zijn’ – allerm minst doorleefd over. Er kan worden verwacht dat iemand, die beweert te zijn gefolterd door de lokale autoriteiten en gevlucht te zijn uit detentie, niet zonder zwaarwichtige redenen vrijwillig terugkeert naar de plaats waar hij zich opnieuw blootstelt aan zijn vervolgers. Deze vaststelling doet dan ook verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen. U verklaarde op 4 januari 2012 te zijn gearresteerd in Bamenda en daaropvolgend te zijn gefolterd (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde dat uw folteraar uw kleren uitdeed en u, nog meer dan in Batibo, folterde (zie gehoorverslag CGVS, p. 11). U verklaarde eveneens dat, nadat u was ontsnapt aan uw gevangenis in Bamenda, u vluchtte naar het dorp Matapeta, alwaar u een fietser 10000 francs betaalde opdat hij u zou brengen naar het dorp Matazin. In Matazin, zo verklaarde u, betaalde u een vrachtwagenchauffeur 5000 francs om u naar Douala te brengen (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd waar u het geld vandaan haalde om, na uw tweede arrestatie, de fietser te betalen, antwoordt u eerst dat u geen geld had (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Wanneer u de vraag een tweede maal verduidelijkend gesteld werd, verklaarde u dat u het geld nog bij u had, en dat ze het u niet hadden afgenomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd hoeveel geld u bij zich had in de gevangenis, verklaarde u dat dit ongeveer 47000 francs was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u dan niet gefouilleerd werd wanneer men u arresteerde, antwoordde u ontkennend en verklaarde u dat men u enkel verplichtte uw broek en t-shirt uit te doen, en dat u uw t-shirt al terug had 4 toen u in het huis was (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Verduidelijkend gevraagd of u dan niet werd mishandeld tijdens uw tweede gevangenis, verklaarde u dat ze u sloegen en dat u – in tegenstelling tot uw eerdere verklaringen – enkel de kleren van uw bovenlichaam moest uittrekken (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Het dient opgemerkt dat uw verklaringen allerm minst overtuigen en dat de erin voorkomende tegenstrijdigheden, wijzigingen en aanpassingen naargelang de vraagstelling verder afbreuk doen aan de geloofwaardigheden van de door u afgelegde verklaringen. Verder ondermijnen volgende vaststellingen verder de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen

De door u op 13/01/2012 op het CGVS neergelegde verklaring van advocaat (F.) (S.) (M.) bevat elementen die in rechtstreekse tegenspraak zijn met de door u afgelegde verklaringen. Zo stelt (F.) (S.) (M.) dat u zowel aardrijkskunde als geschiedenis onderwees aan de ‘Government High School Batibo’. Dit had u eveneens meegedeeld op het interview dat plaatsvond bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Op het interview op het CGVS op 13/02/2012 verklaarde u evenwel dat dit verkeerd genoteerd werd op de Dienst Vreemdelingenzaken (zie gehoorverslag CGVS, p. 3), en dat u er enkel aardrijkskunde onderwees. Het dient gezegd dat het feit dat u op eenzelfde dag uw eerdere verklaringen bijstelt én een document indient dat overeenstemt met uw eerdere, door u bijgestelde verklaringen, verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u beweerde activiteiten als leerkracht. Daarnaast stelt advocaat (F.) (S.) (M.) dat de folteringen die u beweert te hebben ondergaan, op bevel van de president gebeurden – een gegeven waar u zelf niets over verklaarde – en dat u, nadat u was ondergedoken, eerst terugkeerde naar Batibo alvorens naar Bamenda te gaan – wat in tegenspraak is met uw eigen verklaringen. Gezien het feit dat u dit document op eigen initiatief neerlegde, en dit ter staving van uw eigen verklaringen, dient te worden opgemerkt dat het verder afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u afgelegde verklaringen omtrent de door u beweerde ondergane vervolging. In de door u op 13/02/2012 op het CGVS neergelegde brief van uw verloofde, stelt deze laatste te zijn bezocht door enkele van uw ‘upper sixth’-studenten die cadeaus brachten voor uw zoon, u de groeten overbrachten en stelden u nooit in hun gebeden te vergeten. Ook uit de getuigenisbrief van de schooldirecteur van ‘Common Initiative Evening Classes’ blijkt dat u als leerkracht door uw studenten geliefd was, gezien de studenten uit het 5e jaar en uit het jaar ‘upper sixth’ u zelf de bijnaam ‘King of Political History’ gaven. Deze, in de door u neergelegde documenten, informatie doet verdere twijfels rijzen omtrent de door u afgelegde verklaring dat u uw leerlingen niet kent, dat er soms 30 studenten zijn, soms 400 en dat u dus niet kunt weten welke leerling u het voorbeeld ‘SCNC’ gaf in de les op 12 september 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 14) en doet bijgevolg verder afbreuk aan de door u afgelegde verklaringen omtrent uw activiteiten als leerkracht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen, kan dan ook geen geloof gehecht worden aan de door u beweerde ondergane vervolgingsfeiten. Derhalve maakt u niet aannemelijk dat in uwen

hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen, of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen. De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen:

- Het door u neergelegd document van advocaat (F.) (S.) (M.) bevat, zoals hierboven reeds werd aangehaald, verklaringen die tegenstrijdig zijn aan de door u, op het CGVS, afgelegde verklaringen en is derhalve niet van aard bovenstaande vaststellingen te ontkrachten.
- De door u neergelegde brief van uw verloofde, bevat eveneens, zoals hierboven gesteld, een element dat de geloofwaardigheid van de door u, op het CGVS, afgelegde verklaringen verder in twijfel trekt en is derhalve niet van aard bovenstaande vaststellingen te ontkrachten.
- De door u neergelegde documenten ter staving van uw opleidingen in secundair onderwijs en in het universitair onderwijs, worden niet in twijfel getrokken, maar hebben verder geen relevantie in het kader van uw asielaanvraag.
- De door u neergelegde lidkaart van de organisatie 'Botfon Human Rights Watch' vermeldt geen datum en kan verder geen uitsluitend geven over de periode waarin u lid was. Gegeven bovenstaande vaststellingen met betrekking tot uw lidmaatschap van Botfon Human Rights Watch, kunnen ernstige vragen gesteld worden bij de authenticiteit van dit door u neergelegde document.
- De door u neergelegde getuigenisbrief van 'Common Initiative Evening Classes' bevat verklaringen die tegenstrijdig zijn aan de door u, op het CGVS, afgelegde verklaringen en is derhalve niet van aard bovenstaande vaststellingen te ontkrachten.
- De door u neergelegde aanbevelingsbrief van de directeur van de 'Government High School Batibo' bevat verklaringen die tegenstrijdig zijn aan de informatie die naar voren komt in andere door u neergelegde documenten, en is verder niet van aard bovenstaande vaststellingen te ontkrachten.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen, van de artikelen 48/1, 48/2, 48/3, 48/4 §2, 48/5, 52 en artikel 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet).

Verzoeker onderneemt een poging om de weigeringsmotieven van de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen omtrent de school waar hij les gaf en lesinhoud, de vervolgingsfeiten en arrestatie, de opsluiting en zijn ontsnapping, zijn kennis aangaande de doelstellingen en activiteiten van Botfon Human Rights Watch, zijn verblijf bij zijn oom in Muyenge en de reisroutes, zijn terugkeer naar Batibo, de vervolgingsfeiten in Bamenda en tenslotte de verklaring van advocaat F. S. M.

2.1.2. Bij brief van 2 mei 2012 brengt verzoeker aanvullende stukken bij, namelijk een verklaring van de Botfon Human Rights Watch, gedateerd van 24 maart 2012, een verklaring van de Common Initiative Evening Classes, gedateerd van 30 maart 2012 en een enveloppe.

2.1.3. Ter zitting legt verzoeker kopieën neer van een kaart van de Presbyterian Church in Cameroon, van zijn identiteitskaart, van foto's, van schooltesten die hij opgesteld zou hebben voor Government High School en van een schooltest die hij opgesteld zou hebben voor Common Initiative Evening Classes. Hij toont de originelen van deze documenten ter zitting.

2.2.1. Artikel 48/1 van de vreemdelingenwet bestaat niet zodat verzoeker bezwaarlijk de schending van dit artikel kan inroepen.

2.2.2. De formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de vreemdelingenwet, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Uit de bewoordingen van het verzoekschrift kan afgeleid worden dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.3. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Handbook and Guidelines on procedures and criteria for determining refugee status*, reissued Geneva, december 2011, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, a.w., nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Daargelaten de vaststelling dat verzoeker aannemelijk maakt dat hij activiteiten uitoefende als leerkracht, is het frappant dat verzoeker inzake zijn opsluiting op 16 september 2011 onwetend is waarom de andere twee mannen opgesloten waren. Dit klemde des te meer aangezien verzoeker zich voordoet als iemand die drie jaar actief was voor de mensenrechtenorganisatie Botfon Human Rights Watch en zich bezig hield met het bezoeken van gevangenen en politiekantoren; vormingen gaf over mensenrechtenschendingen, in het bijzonder de slechte omstandigheden in de gevangenen, slechte sanitaire voorzieningen, het slechte eten, mishandelingen, slagen en foltering (gehoorverslag CGVS, p.7). Verzoeker vergoelijkt dit tijdens het gehoor door te stellen dat hij geen tijd had om dit te vragen (gehoorverslag CGVS, p. 16), terwijl hij eveneens verklaarde dat deze twee mannen wel naar de redenen vroegen waarom verzoeker opgesloten was en hij daarna gesprekken met hen voerde over zijn eigen situatie en over andere mensen in gelijkaardige situaties (gehoorverslag CGVS, p.10). Verzoekers verklaring dat hij gesprekken voerde met zijn medegevangenen, dat het onderwerp van deze gesprekken verzoekers situatie betrof en dat de medegevangenen zelfs voorbeelden gaven van andere personen die zich in een gelijkaardige situatie als verzoeker bevonden, maar waarbij verzoeker zich niet informeerde waarom deze medegevangenen opgesloten waren en hun omstandigheden, is niet te verzoenen met verzoekers voorgehouden profiel van mensenrechtenactivist.

Bovendien stelt verzoeker, in zijn verzoekschrift en tijdens de zitting, waar hij overeenkomstig artikel 14 PR RvV werd ondervraagd, dat hij te getraumatiseerd was door de foltering en de opsluiting die hij ondergaan had en dat het op dat moment niet in hem opkwam om zijn medegevangenen te vragen waarom zij eveneens opgesloten waren. Verzoekers persoonlijk trauma dat er toe zou hebben geleid niet in staat te zijn zich te informeren naar de redenen waarom zijn medegevangenen opgesloten waren, is niet rijmen met de vaststelling dat hij zijn eigen situatie uiteen kon zetten en daarover gesprekken te voeren.

Deze vaststelling terzijde, blijkt uit de brief van de Botfon Human Rights Watch dat zij verzoeker beschrijven als: *"He is one of those vibrant and intelligent researchers in the domains of prison conditions. i.e., evaluating pre-trial detentions, giving access of medical care and also access to counsel to those remanded under custody while awaiting trial."* Dit betekent dat verzoeker aanzien wordt als *"levendige en intelligente onderzoeker"* (vrije vertaling) inzake de omstandigheden waarin iemand wordt opgesloten. Als voorbeeld wordt gegeven dat hij de voorlopige hechtenis evalueert, alsook de toegang tot medische en juridische zorgen. Het profiel van een levendige en intelligente persoon, die zich op vrijwillige basis bezighield met de omstandigheden waarin iemand wordt opgesloten strookt geheel niet met het profiel van iemand die, wanneer zelf opgesloten, onwetend is inzake de detentieomstandigheden van medegevangenen. Geconfronteerd met deze vraag, stelde verzoeker ter zitting dat hij getraumatiseerd was. Dit stemt echter niet overeen met het profiel van iemand die zich drie jaar lang, namelijk van 2006 tot 2009 inzette in een organisatie en, volgens de brief, een deskundige is in het onderzoeken van gevallen van arrestaties, opsluitingen en foltering. Verzoeker stelde geen handelingen, namelijk een onderzoek, die men normalerwijze kan verwachten van een persoon die lid is van een mensenrechtenorganisatie en de functies uitoefent zoals beschreven in voormelde brief. De uitleg dat verzoeker getraumatiseerd is, kan bijgevolg niet aanvaard worden.

De geloofwaardigheid van verzoekers detentie en lidmaatschap van de mensenrechtenorganisatie Botfon Human Rights Watch wordt derhalve onderuit gehaald.

Onduidelijkheid omtrent de reisroute houdt een negatieve indicatie in met betrekking tot de geloofwaardigheid. Verzoeker stelde eerst dat hij de nachtbus heeft genomen op 31 december 2011 omdat reizen zonder identiteitskaart riskant is en er op de nacht van 31 december op 1 januari weinig kans is op controle (gehoorverslag CGVS, p. 11), terwijl hij tegelijk de indruk gaf dat reizen zonder identiteitskaart geen probleem is, aangezien men gewoon 500 francs kan geven en het daarna in orde is (gehoorverslag CGVS, p. 19). Verzoeker geeft door middel van zijn eerste verklaring de indruk dat het problematisch zou zijn om zonder identiteitsdocumenten te reizen, waardoor hij zijn reis op een strategische datum moest ondernemen, terwijl hij naderhand de ernst van het tegenkomen van controleposten relativeert.

Verzoeker stelde dat hij op 4 januari gearresteerd werd in Bamenda en gefolterd werd. Hij verklaarde dat de folteraar verzoekers kleren uitdeed (gehoorverslag CGVS, p. 11). Daarna, nadat het CGVS vroeg waar verzoeker het geld vandaan haalde om na de ontsnapping een fiets te kopen en met een vrachtwagenchauffeur naar Douala te gaan, stelde verzoeker dat hij nog 47.000 francs had en dat hij bij de arrestatie enkel zijn broek en T-shirt moest uitdoen (gehoorverslag CGVS, p. 18). Toen om meer uitleg werd gevraagd, stelde verzoeker plots dat hij enkel de kleren van zijn bovenlichaam moest uittrekken (gehoorverslag CGVS, p. 18). Deze wijzigingen naargelang de vraagstelling doen verder afbreuk aan de geloofwaardigheden van de door verzoeker afgelegde verklaringen. Verzoeker reageert hierop in zijn verzoekschrift door te stellen dat hij nooit gezegd heeft dat hij zijn jeans moest uitdoen en dat dit enkel een communicatiefout was. Verzoeker beperkt zich echter tot deze ongefundeerde bewering, zonder concrete elementen aan te brengen waaruit zou blijken dat zijn verklaring foutief zou zijn weergegeven.

Inzake de brief van zijn advocaat wordt vastgesteld dat verzoeker ingevolge de tijdens onderhavig beroep aangebrachte bewijselementen aannemelijk maakt dat hij leerkracht was. Deze vaststelling kan echter zijn teloorgegangene geloofwaardigheid omtrent de essentie van zijn relaas, in casu de arrestaties en detenties, niet herstellen.

Kritiek op de motivering inzake zijn terugkeer naar Batibo vermag niet zijn teloorgegangene geloofwaardigheid te herstellen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Verzoeker voert geen argumentatie inzake de subsidiaire beschermingsstatus. Gelet op het hoger vastgestelde inzake zijn relaas en de elementen in het dossier toont verzoeker niet aan dat er in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig juli tweeduizend en twaalf door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS